

Sonun Başlangıcı Olmalı

Türkiye, tekrar edilecek olan İstanbul seçimleri öncesi fırtına öncesi bir sessizlik yaşıyor. Seçim kampanyaları ile ilgili yaratılmaya çalışılan hareketlilik çabası dahi bu gerçeğin üstünü örtemiyor. Seçim kampanyası içi boş sözler, karşılıklı atışmalar ve düzeysiz suçlamalar çerçevesinde şekilleniyor. Bindirilmiş kıtalar halinde Erdoğan'ın konuşacağı meydanlara taşınan kalabalıklar ise bir yandan "yalancı İmamoğlu" söylemi ile "Terör örgütlerince desteklenen Cumhuriyet ittifakı" ifadelerini, Erdoğan'ın dil sürçmesini anlamadan aynı coşku ile alkışlıyorlar.

Aslında Erdoğan'ın dili boşuna sürçmedi. Haftalardır nasıl yaparım da Kürt devrimci demokratik hareketi arasına çomak sokarım diye bu konuyla yatıp kalkan Erdoğan, görevlendirdiği demok-rat kılıklı dönem bir doçent vasıtasıyla düzenlediği İmralı senaryosunun heyecanı ile bu sözleri etti. Evet doğru söyledi, çünkü terörist olarak nitelendirdiği bir gücün en yetkili temsilcisinden liderinden destek istedi. Başkalarını "terör örgütünün dediklerini yapmakla" suçlarken onun ifadesi ile "terör örgütünün" kendisi arkasına almaya çalışıyor. Kürt Özgürlük Hareketi yıllardır Ortadoğu ve Türkiye'de Kürtler olmadan hiç bir sorun çözülmez dediğinde, birçokları bunun ne anlama geldiğini anlamıyordu. İşte açıklaması.

MHP destekli AKP-Saray rejimi azami düzeyde sıkışmışlık yaşamaktadır. İç politikada, dış politikada, ekonomide ve askersel alanda duvara dayanmış durumdadır. Aslında hem ABD'nin hem de diğer taraftan Rusya'nın kucacağına oturmuştur. Eskilerin deyimiyle "iki minare arasında beynamaz" durumundadır. İşte tam da bu ortamda İstanbul seçimlerini kaybederlerse devamı çorap söküğü gibi gelişecek ve tüm Türkiye'yi kaybedecekler. Bütün korkuları bu. Diğer yandan İstanbul seçimlerini kaybederek içine düşecekleri moral çöküntü onları ülke ve bölge politikaları konusunda yeni bir krize taşıyacak, bu da onların sonu olacak.

Onun için yineliyoruz. İstanbul seçimlerinin kaybı MHP destekli AKP-Saray rejimi açısından sonun başlangıcıdır. Her ne pahasına olursa olsun bunu engellemeye çalışıyorlar. Biz de "bu son artık bir başlasın" diyoruz ve tavrımızı ona göre koyuyoruz. AKP adayına gidecek her oyu engellemek, AKP adayını yenilgiye uğratabilecek her bir oy için mücadele etmek ise bugün en önemli görevdir.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 19 Haziran 2019 Tarihli Açıklaması

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ HALKLARIMIZI 23 HAZİRAN 2019 İSTANBUL SEÇİMLERİNDE MHP DESTEKLİ AKP-SARAY REJİMİNE OY VERMEMEYE, ONLARA YENİ BİR DARBE VURMAYA ÇAĞIRIYOR!

- **İSTANBUL'U KAYBEDEN TÜRKİYE'Yİ KAYBEDER!**
- **TÜM OYLAR BARIŞ VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN DESTEKLEDİĞİ ADAYA!**
- **İSTANBUL KAZANIRSA TÜM TÜRKİYE KAZANACAK!**

MHP destekli AKP-SARAY Rejimi kudurmuşçasına İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimleri için saldırıya geçmiş durumda. Cumhurbaşkanı son hafta sanki kendisi adaymışçasına ön plana çıkarak seçim kampanyasına katılıyor. Seçim propagandasını tüm gerçeklerden uzak, yalan, karalama ve bel altı suçlamalar ile yürütüyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 31 Mart 2019 seçim yenilgisini kabulleneemedi, hazmedemedi. Kendi kadrolarına "ne yapın edin bu seçimleri alalım" talimatı pratikte karşılık bulmadı. Oyların bir kısmını yeniden saydırdılar. Geçersiz oyları geçerli saydılar, farkı bir derece kapattılar, ama yine kazanamadılar. Geçersiz oylar "mühürü ampüle bas" propagandası sonucunda seçmenlerin oy pusulasının yanlış yerine AKP'nin ampül amblemine basılan oylardan oluşuyordu. Yapılan değişikliklerle tümü geçerli sayıldı.

6 Mayıs'ta YSK seçimleri iptal ederek yeniden seçim kararı aldı. Oy zarflarında dört pusula olmasına rağmen, üç pusula geçerli sadece İBB Başkanı pusulası geçersiz sayıldı. Madem ki seçim sandık kurullarında usulsüzlük olduğu iddia ediliyor, oyların yasalara aykırı halde sayılıp tutanak tutulduğu iddia ediliyor, bu uygulama dört seçim pusulası için de geçerlidir.

23 Haziran seçimlerine yine aynı ilçe seçim kurulları ile gidiliyor. Bu durumda YSK kararının ana dayanağı değiştirilmemiş ve 31 Mart seçimleri gereksiz yere iptal edilmiş oluyor. İlginc olan aynı ilçe seçim kurullarının 24 Haziran 2018'de Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de görev yapan ilçe seçim kurulları olmasıdır. Bu durumda 24 Haziran 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin de geçersiz sayılması gerekirdi.

Anlaşıldığı gibi seçimlerin iptali hukuki temellere dayanmıyor. Seçimlerin iptali MHP destekli AKP-Saray rejiminin adayının kazandırılması için keyfi olarak yaratılan gerekçelere dayanıyor. Yargı, Yürütme ve Yasama'nın bağımsız olmadığı, kuvvetler ayrılığının kaldırıldığı yeni Cumhurbaşkanlığı Sistemi'nde bağımsız yargı kurumları olduğunu var saymak bir kandırmadır. Tüm karar ve yürütme gücü Cumhurbaşkanı'nın elindedir. O ne isterse o oluyor ve yapılıyor. Ve bunu sokaktaki vatandaşın da rahatlıkla farkedeceği bariz bir şekilde yapıyorlar. Senaryoyu yazıyorlar ve uyguluyorlar.

Bel altından vuruyorlar. Ülke nüfusunu kendileri bölüyorlar ve ötekileştirmeye çalışıyorlar. CHP adayı İmamoğlu'nu Rum kökenli olmakla suçluyor ona Pontus diyorlar. Bunu söylerken Doğu Karadeniz, Ege ve Marmara'da sayıları milyonları bulan Rum'ların neden yok olduğunu ve zorla Müslümanlaştırıldıklarını sorgulamıyorlar. Ermeni, Alevi, Kürt soykırımı gibi bu ülkede 1920'lerde özellikle Karadeniz'de bir Rum Soykırımı uygulandığını açıkça kabul edeceklerine, inkar ettikleri bu olguyu dolaylı olarak kabul ederek kendi kirli amaçları için kullanmaya çalışıyorlar. MHP destekli AKP-Saray rejiminin bu kirli politikası her alanda deşifre edilmelidir. Asıl bu suçlamaları yapanlar, kraldan fazla kralcı olanlar, kendi kökenlerini de sorgulamalıdır. Bunda ayıp olan bir yan yoktur. Trakya, Anadolu ve Mezopotamya aslında bir halklar ve uluslar mozaiğidir, ancak bu yaşanılmamakta yaşılatılmamaktadır ve ırkçı politikalara feda edilmiştir.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ HALKLARIMIZI...

(Birinci sayfanın devamı)

On yıllardır ve güncel olarak bugün de inkar ve imha politikası izledikleri Kürt ulusunun ayağına giderek oy dilenirken aynı anda jetlerin attığı bombalar ile tarumar olan Kürt köylerini unutuyorlar. Onlar unutuyorlar ama Kürt halkı TC devletinin kendilerine karşı yaklaşık yüz yıldır uyguladığı inkar ve imha uygulamalarını unutmayacaktır. Hiç bir ulus kendini seçim malzemesi olarak kullanırmaz. On yıllardır yapılan uygulamalar sanki olmamış gibi elma şekeri gibi sunulan sahte vaadlere kanmaz.

31 Mart seçimleri kampanyasında "beka" meselesini "AKP adayına oy vermeyen tüm kürtler teröristtir" söylemini dillerine doladılar tutmadı. Şimdi Kürdistan demeye başladılar. Kapalı kapılar ardından pazarlıklar yapmaya yeltendiler. "Demirtaş olumlu bir açıklama yapsın onu 19 Haziran çarşamba günü tahliye edelim" haberlerini dolaşıma soktular. HDP'nin eski Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da "AKP'ye destek vermediyse bin yıl da ceza alacaktır baş göz üstüne" söylemiyle Erdoğan'a yanıt verdi. Şimdi de 18 Haziran'da İmralı'da yapılan bir görüşmenin dedikodusu siyasi kulislere dolaşıma sokuldu. Onun da kokusu yakında ortaya çıkacaktır. Buradan anlaşılan o ki, İktidar İstanbul seçimlerini alma konusunda kendinden hiç emin değil. Korkuyor ve her türlü yöntemle baş vuruyor. Terörist olarak suçladığı PKK ve HDP'den destek arıyor.

Erdoğan, PKK ve HDP'den bulamadığı desteği başka bir kesimden buldu. Partimizin ismini kullanan devlet icazetli resmi ve sahte SİP/"TKP"si, bir açıklama yayınlayarak üyelerini seçimlerde oy kullanmamaya çağırırdı. Bunun bir boykot değil siyasi bir tavır olduğunu açıkladı. Bir parti sadece kendi üyelerine yönelik bir kararı varsa onu bir genelge yolu ile parti yapısı içinde talimat olarak yayınlar. Kamuoyuna açıklama yapması gerekmez. Ancak bu kalpazanların amacı farklı. Her tek bir oyun AKP-Saray rejiminin adayına karşı önem arzettiği koşullarda 31 Mart'ta İstanbul'da aldıkları on bin oyun bir kısmını sandığa göndermeyerek AKP-Saray adayının karşısındaki barış ve demokrasi blokunu zayıflatmaya çalışıyorlar. Onların kullanmadıkları her bir oy AKP-Saray rejiminin İstanbul adayının seçmen oylarına bir artı olarak yazılacaktır. Bu kalpazanlar en sonunda bunu yapmayı da başardılar. Altını çizerek tekrar ediyoruz, resmi icazetli SİP/"TKP"si bir devlet projesidir. "Dersim seçimleri bir devlet projesidir" tespiti yaptığımızda bu tespitimizin sebebini anlamayanlar şimdi o sahte partinin kendisinin bir devlet projesi olduğu konusundaki tespitimizin nedenlerini yaşanan örnek ile anlamalıdır.

Türkiye Komünist Partisi'nin seçimler konusundaki tavrı açıktır. MHP destekli AKP-Saray rejimine yeniden bir darbe indirmek ve onları yenmek için barış ve demokrasi blokunu destekliyor. CHP adayı Ekrem İmamoğlu'na oy vermeye çağırıyor. Ve bulunduğu bütün yerelerde, fabrikalarda ve platformlarda bu yönde çalışma yürüttü, yürütüyor. Komünistler gerici ve faşist güçlere karşı komünistlerden başlamak üzere tüm sosyalist, devrimci-demokrat ve liberal-demokrat güçlerin birlikte davranmasını, güç ve eylem birliğini savunurlar. Finans kapitalin en gerici güçlerine karşı işçi sınıfı, doğal bağlaştığı köylülük dışında küçük burjuvazi ve burjuvazinin iktidardaki finans kapitalin temsilcileriyle çelişkisi olan kesimleriyle de işbirliği yaparlar, aralarındaki çelişkileri değerlendirerek iktidarı zayıflatma mücadelesi verirler. Bu, gerici ve faşizme karşı komünistlerin geleneksel savaş taktiğidir. Faşizme Karşı Birleşik Cephe mantığı bunu gerektirir.

MHP destekli AKP-Saray rejimi İstanbul'da yenilirse tüm Türkiye'de yenileceği bir sürecin yolu açılacaktır. Bu nedenle tüm barış, demokrasi, bağımsızlık, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerini 23 Haziran 2019 İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimlerinde sandığa gitmeye ve oylarını Ekrem İmamoğlu'na vermeye çağırıyoruz.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi
19 Haziran 2019

Burjuvazini Ekmeğine Yağ Süren, "Sahibinin Sesi" Sahte "Komünistler"

o Mehmet KADIRGA

23 Haziran 2019 İBB seçimleri sürecinde partimiz Türkiye Komünist Partisi ile bu adı kullanan resmi icazetli sahte SİP/"TKP" arasındaki fark tekrar pratikte ortaya çıktı. Birçok yurttaşımız TKP adına bakarak bizleri karıştırıyor. Kalpazanlar kimi il ve ilçelerde tabela astıkları ve devletin icazetiyle seçimlere dahi katıldıkları için konuyu ayrıntılı olarak bilmeyen yurttaşlarımız kalpazanların tabelalarını bizim parti zannediyor. Sadece yurttaşlar arasında değil, örneğin HDK bileşenleri veya demokratik güc birliği platformları içerisinde de TKP çizgisini savunan yasal oluşumların varlığı bazen kalpazanlar ile karıştırılıyor.

Bu bir sorun mu, evet bir sorun. Ancak, bu sorunun çözülmesi partimiz sınıf mücadelesinin her alanına tekrar damgasını vuracak örgütlü etkiye gelmesiyle mümkün olacak. O zaman kalpazanlar bu ismi taşıyamayacaklar. TKP ismi onlara ağır gelecek. Kısacası bu sorun sınıf savaşımının içinde çözülecek. Ve de kesinlikle çözülecek. Bundan hiç bir yoldaşımızın şüphesi olmasın.

Kalpazanlar 31 Mart 2019 Yerel yönetim seçimlerinde adaylar çıkardılar. Ülke genelinde 75 bin 476 oy aldılar. İstanbul'da ise 10 bin 349 oranında oy aldılar. Bu oyları da büyük oranda TKP adını kullandıkları için alabildiler. Partimizin desteklediği HDP'nin ülke genelindeki oy oranının 6 milyon ve İstanbul'daki oy oranının 1 milyon olduğunu düşünürsek aldıkları oyların hiç bir anlamının olmadığını da ayrıca tespit edebiliriz. Kaldı ki komünistler burjuva devlet yapısının seçimler ile yıkılmayacağını da çok iyi bilirler. Seçimler komünistler için sınıf savaşımı sürecinde yığınlarla yeni bağlar kurma, propaganda ve örgütlenme aracıdır.

MHP destekli AKP-Saray rejimi istediği sonucu alamayıp adayını İBB Başkanı seçemediği için YSK eliyle İstanbul seçimlerini iptal ettirdi ve 23 Haziran 2019 için yeniden seçim tarihi belirledi. Kalpazanlar bir açıklama yaparak CHP adayı Ekrem İmamoğlu'nun kendileri açısından seçilmiş meşru İBB Başkanı olduğunu ilan ettiler ve 23 Haziran seçimleri için İstanbul adaylarını geri çektiklerini açıkladılar. Yani aslında CHP ve adayı İmamoğlu'nu desteklemiş oldular. İmamoğlu'nu da meşru Belediye Başkanı olarak gördükleri için seçimlerin yenilenmesini kabul etmemek adına CHP'yi seçimleri boykot etmeye çağırıldıklarını iddia ettiler. 23 Haziran seçimlerini boykot etmek demek AKP-Saray adayının İBB Başkanlığı koltuğuna yüzde doksanlık ezici bir oy oranı ile oturmasını sağlamak anlamına gelir. Çünkü iktidar birileri boykot ediyor diye seçimleri iptal etmeyecektir. Seçimlerin boykot edilmesi sadece ve sadece oy kullanmaya giden seçmenlerin sayısını düşürecek ve istatistiklere böyle yansıtacaktır. İstanbul'da yüzde 83,86 olan 31 Mart seçimlerine katılım oranı belki yüzde 60'a düşecektir. Aslında CHP adayına oy vermek isteyen azımsanmayacak sayıda mütedeyyin seçmen de gidip oyunu AKP adayına verecektir. Bu da AKP-Saray rejiminin seçim "zaferini" pekiştirecektir.

Kaldı ki İBB Başkanlığı seçimleri sadece bir İstanbul seçimi olmaktan çıkmış, Türkiye genelinde bir referandum olma niteliğine ulaşmıştır. Bu referandumun bir kefesinde de yenilgiye uğratılması gereken MHP destekli AKP-Saray rejimi vardır. Ülkemizi baskı ve terörle yöneten, faşizan yöntemlerin tümünü uygulayan, halk düşmanı bir iktidarın İstanbul'da istediği sonucu alamaması onlar açısından ciddi bir yenilgi olacaktır. 31 Mart seçimlerinin meşru sonuçlarının tanınmayıp 23 Haziran için yeniden seçim düzenlenmesinin anlamı da bu gerçeğin altında yatmaktadır. Bu durumda komünistlerin duruşu, MHP destekli

Burjuvazini Ekmeğine Yağ Süren, “Sahibinin Sesi” Sahte “Komünistler” (İkinci sayfanın devamı)

AKP-Saray rejimine yeni bir darbe indirecek seçim taktiğini uygulamaktır. Yani iktidarın adayının karşısına çıkan adayı desteklemek, seçtirmek ve iktidarı yenilgiye uğratmaktır.

Kalpazanlar seçime on gün kala yeni bir açıklama yayınlamaya bu sefer üyelerini seçimlerde oy kullanmamaya çağırmışlardır. Bunu bir boykot olarak adlandırmamışlar siyasi tavır olarak nitelemişlerdir. Bu yolla 31 Mart'ta oy aldıkları seçmenleri de sandığa gitmeme konusunda yönlendirmeye çalışmışlardır. Aldıkları bu karar öncelikle kendi içlerinde, üyeleri arasında ama aynı zamanda çevreleri ve seçmenleri arasında ciddi tepkilere yol açtı. Bunun üzerine kalpazanların başı Okuyan efendi kendi kendine bir söyleşi yaparak kararlarının gerekçelerinin parti içinde de tepkiye karşılandığını kabul ederek demagojilerle üyelerini ikna etmeye çalıştı. Belli ki bu açıklamaları kendi tabanlarında sancılar yarattı. Bazen keskin “sol” söylemler gibi gözükten politikalar sağ oportünist ve reformcu sonuçlar doğururlar. Bu siyaset tarihi pratiğinde defalarca yaşanmış ve kanıtlanmış bir olgudur. Kalpazanların İstanbul seçimlerine yaklaşımları da bunun ötesinde bir sonuç vermeyecektir. Ciddi sayıda üye ve çevreleri bu karara uymayıp seçimlerde iktidarın adayına karşı oy kullanacaklardır.

Kalpazanların sandığa gidip oy kullanmama kararına uyan her bir ferden kullanmadığı oy MHP destekli AKP-Saray rejiminin adayının oy hanesine yazılacaktır. Bu da AKP-Saray rejiminin adayının oy oranını artıracaktır. Siyasette tarafsızlık olmaz. Ya o tarafı desteklersin ya da diğer tarafı. Komünist politikada ise tarafsızlık hiç yoktur. Bütün olanakların ile burjuva iktidarının karşısında tavır alırsın ve mücadele edersin. Faşist diktatörlüklerin veya ülkemizdeki gibi faşizan yöntemler kullanan gerici diktatörlüklerin iktidarda olduğu ülkelerde de faşizme karşı en geniş güçlerin birliğini savunarak o diktatörlüğe karşı kesin tavır alınır. Anti-faşist mücadele kavramını literatürlerine almayan kalpazanlar tabii ki bunu yapmazlar, yapamazlar. Dolayısıyla anti-faşist mücadelenin bileşiminde sadece komünistler yoktur, iktidar ile çıkarları çelişen en geniş politik güçlerin ortak mücadelesidir anti-faşist mücadele. Bu ortak mücadele içinde olan kimi güçler komünistler gibi burjuva devletin yıkılmasını hedeflemeyebilirler. Ancak, anti-faşist mücadele süreci burjuva devletin iktidarını hedef aldığından, objektif olarak politik güçlerin niyetlerinin ötesinde devrimci bir karakter taşımaktadır. Uluslararası Komünist Hareketin önderlerinden Bulgar komünist Georgi Dimitrov yoldaş Faşizme Karşı Birleşik Cephe çalışmasında bu konuyu ayrıntıları ile ortaya koymuştur. Komintern'in VII.Kongresi'nde yapılan faşizm tahlili ve faşizme karşı mücadele analizleri bugün de komünistler için yol gösterici ilkesel anlayışları kapsamaktadır.

Özetlersek devletin resmi icazeti ile tabela partisi olarak faaliyet gösteren SİP/“TKP”, önerdiği seçim politikası ile iktidarın ekmeğine yağ sürmektedir ve “Sahibinin Sesi” olduğunu kanıtlamaktadır. Partimiz TKP'nin ise İstanbul seçimlerine yönelik politikası nettir: MHP destekli AKP-Saray rejimi adayını yenilgiye uğratmak ve rejimin bağına darbe indirmektir. Onun için iktidarın adayına karşı tüm barış ve demokrasi güçlerinin desteklediği aday olan CHP adayı Ekrem İmamoğlu'na oy vermektir. İktidarın İstanbul seçimlerinde yenilgiye uğraması sınıf savaşımı açısından yeni olanaklar açabilecek niteliktedir. Diğer yandan partimiz CHP adayı İmamoğlu'nu bu seçimlerde desteklerken onların politikalarına onay vermiş olmuyor. Biz CHP'nin de yıkılması gerektiğine inandığımız ve bu uğurda mücadele ettiğimiz TC devletinin bir parçası olduğunu biliyoruz. Sınıf savaşımı sürecinde TC devletinin tümü komünistlerin hedefindedir. Ancak verili koşullar devlet içindeki ve egemen sınıflar arasındaki çelişkilerden yararlanarak bir seçim taktiği belirlemeyi gerektiriyorsa, bu taktik de faşizan diktatörlüğe karşı yürütülen sınıf savaşımının bir gereğidir.

Devr-i Sabık Genel Sekreter'den İnciler

o İsmail Hakkı YORULMAZ

Sahte SİP/“TKP”nin 23 Haziran 2019 İstanbul BB Başkanı seçimleri konusunda yaptığı ve kendilerinin bir “devlet projesi” olduklarını yeniden kanıtlayan, üyelerinin seçimde sandığa gitmemeye telkin yönündeki açıklama partimiz TKP'yi 80'li yıllarda likidasyona sürükleyen devr-i sabık Genel Sekreter Haydar Kutlu, nam-ı diğer Nabi Yağcı'ya da bir mesaj yazdırmış. Nabi Yağcı'nın sorunu kalpazanların seçim taktiğinin yanlışlığı ve onların iktidarın değişimine su akıtmaları değil. O isim konusunda rahatsız olmuş ve bizzat tasfiye etmeye çalıştığı TKP'nin “tarihsel” TKP olarak anılmasını ön görmüş. Dolayısıyla “tarihsel” TKP ile şimdilerde aynı adı kullanan SİP/“TKP”si birbirine karıştırılmamalıdır.

SİP/“TKP”sinin partimiz TKP ile alakası olmadığı, kurucu kadrolarının devletin adamı olduğu defalarca ispatlanmış Yalçın Küçük'ün çömezleri olduğu partimizce defalarca ifade edilmiştir.

Ama Nabi Yağcı SİP'i bahane ederek başka bir şey söylemeye çalışıyor. Partimize dil uzatıyor.

TKP son kongresinde kendini fesih ettiğini ve bundan dolayı kimsenin bu ismi kullanamayacağını, kullanırsa da bunun TKP'nin organik bir devamı olamayacağını iddia ediyor. Bunu şu sözlerle yazıya dökmüş “TİP ve TKP'nin son kongrelerinde aldıkları birleşme kararıyla oluşan TBKP Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmadan önce yaptığı son kongresinde solu dağınlıktan kurtarabilmek ve solun geniş birliğini sağlayabilmek için kendi örgütsel varlığından feragat etmiş ve daha geniş bir sol birlik için çaba harcama kararı almış...” TKP'nin son Kongresi olarak adlandırdığı VI.TKP Kongresidir. Evet bu kongre uğursuz ve sınıf düşmanı bir görevi yerine getirerek Türkiye Komünist Partisi TKP'yi fesih kararı almıştır. Ancak bu karar tüm parti örgütlerinin ve üyelerinin iradesini yansıtmamaktadır. Yüzlerce parti üyesi ve binlerce parti sempatizanı TBKP ve sonrasında zincirleme gelişen SBP, BSP, ÖDP süreçlerinde yer almamışlardır ve TKP'nin devamını savunmuşlardır.

Sevsinler Nabi Yağcı'yı. Siz gidin o dönemde 70 yıllık bir tarihe sahip olan TKP'yi tasfiye etme kararı alın, sonra da “solu dağınlıktan kurtarabilmek” için “kendi örgütsel varlığından feragat etmiş” olduğunu yazın. Solu dağınlıktan kurtarmak için o ülkede öncelikle Marksist-Leninist ilkeler temelinde örgütlenen ve politika yapan bir TKP'ye ihtiyaç vardır. Bu yazdıklarınıza kargalar bile güler. Adama “hadi oradan” derler.

Nabi Yağcı ayrıca o dönemin likidasyonu onaylayan üyelerinin bugün HDP içinde siyaset yaptıklarını yazmıştır. Bunu da şu cümlelerle ifade etmiştir: “Kısacası 1991'de Ankara'da yapılan TBKP kongresi hem Tarihsel TKP hem Tarihsel TİP açısından son kongredir. Bundan sonrasında artık komünistler/sosyalistler bireysel olarak kendi tercihleriyle var olmuşlardır. Biliyorum ki bugün pek çoğu HDP içinde yer aldılar.” SBP, BSP, ÖDP süreçleri yetmedi, likidasyona çanak tutan T(B)KP'liler daha da geniş bir sol kitle partisi olarak HDP'de yer alıyorlar demek istiyor.

Likidasyona çanak tutan TKP'lileri bilemeyiz ama likidasyona karşı çıkan ve yeniden partiyi örgütlemeye çalışan TKP'liler önce HDK sonra da HDP bileşeni olmuşlardır. Ancak Nabi Yağcı ile aramızda çok ciddi bir görüş ve yaklaşım farkımız var. Bizler bugün parti olarak, yani TKP olarak en geniş barış, demokrasi, bağımsızlık, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin birliğini, bu birliğin Cephe, Kongre, Meclis veya yasal bir siyasi parti bünyesinde de oluşabileceğini savunurken, işçi sınıfının politik öncü örgütü Türkiye Komünist Partisi'nin varlığını giderek örgütlenerek ve daha da güçlenerek sürdürülmesi gereğine inanıyoruz. Bu tür geniş birliklerin sigortasının ve kalıcılığının ülkede güçlü Marksist-Leninist bir Komünist Partisi olduğunu savunuyoruz. Uluslararası pratik de bu konuda bizi doğruluyor. Bugün Venezuela'da Venezuela Birleşik Sosyalist Partisi iktidarını sürdürebiliyorsa bu Venezuela Komünist Partisi'nin Chavez'in tüm baskılarına rağmen kendini tasfiye edip o partiye katılmaması nedeniyledir. Ancak bu, VKP'nin

Devr-i Sabık Genel Sekreter...

(Üçüncü sayfanın devamı)

VBSP içinde bir bileşen olarak ayrıca çalışmadığı anlamına gelmez. Bu örnek Federal Almanya için de geçerlidir. Alman Komünist Partisi, sınırlarındaki birçok oportünist ve dönegin çabalarına rağmen DKP'yi fesh ederek Sol Parti'ye (dönemin Demokratik Sosyalist Partisi PDS) katılmamış ve bağımsız politik örgütsel varlığını sürdürmüştür. Ancak bugün Sol Parti'nin geleceğinin teminatı yine de Alman Komünist Partisi DKP'nin varlığının ve Sol Parti içinde yürüttüğü çalışmaların belirleyiciliğidir.

Buradan çıkarılması gereken sonuç şudur. Türkiye'de 12 Eylül'den çıkış için daha geniş sol güçlerin birliğini savunmak ile TKP'nin bağımsız politik örgütsel varlığının sürekliliğini savunmak arasında bir çelişki yoktur. TKP V. Kongresi kararı gereği TİP-TKP birliği dar bir kadronun birleşmesi ile TKP'de sağlansaydı, TİP de 12 Eylül'den çıkışta yasal ve yığınsal bir sosyalist birlik partisi olarak sol güçlerin birliği konusunda işlevini yerine getirebilirdi. TKP o dönemde örgütsel varlığını koruyabilmiş olsaydı ÖDP deneyi de kitlesel ve birleşik bir sol parti olarak işlev görebilirdi.

Ancak Nabi Yağcı'nın sorunu farklı. Onlar 1985 yılından itibaren resmîyet kazanan ve Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerdeki karşı-devrim ile sonuçlanan süreçte baştan angaje olarak Marksizm-Leninizm'in, Bilimsel Sosyalizm'in savunuculuğundan vaz geçmişlerdir. Önce Leninizm'in sonra da Marksizm'in aşılması gerektiğini yazıp çizmişlerdir. Onlar için TKP artık amacı ve işlevi olmayan bir yük olmuştur. Sınıf savaşımı düşüncesini terk etmişlerdir. Bunu değişik yazılarında, TV programlarında ve kitabında da ifade etmiştir. TİP ile birleşerek TKP'yi tasfiye edip TBKP'yi kurarken yazdıkları program da bunun ifadesi olmuştur. Yurt dışında kurulan illegal TBKP'nin programı ile Türkiye'de yasal olarak kurulan TBKP'nin programları arasında da farklar mevcuttur. Yasal TBKP'de Marksizm-Leninizm'i ve Leninci parti anlayışını tamamen reddederek gelinebilecek son aşamaya gelinmiştir. Artık Komünist Parti adını kullanmak gereksiz hale gelmiş Komünist Parti ve Sosyalizmin sembolleri onlar açısında kirlenmiştir. Çıkardıkları "Adımlar" dergisi bunu gerekçelendiren uzun yazılar ile doludur.

Eğer dürüst olsalardı "biz artık Marksizm-Leninizm'in doğruluğuna, Bilimsel Sosyalizm'in dünya ve Türkiye halkları için kapitalizme alternatif bir toplum düzeni olduğuna inanmıyoruz" diyerek istifa edip partiden giderlerdi. Ama onlar "nedense" TKP'yi likide ederek yok etme amacıyla eylemde bulunmuşlardır. Bunun nedenleri bir gün er veya geç ortaya çıkacaktır. Sadece Gorbaçov'cu revizyonist, reformist, karşı-devrim çizgisinin mi yoksa TC Devleti içindeki derin güçlerin de mi bu amacın gerçekleştirilmesinde rol oynadıkları gizli kalmayacaktır.

Nabi Yağcı ve hempalarının bu icraatları ülkede oluşan boşluk karşısında devletin SİP'e alan açarak TKP adını almasına olanak sağlamıştır. SİP/"TKP"sini Türkiye işçi sınıfının başına bela olmasını sağlayanlar kendileridir. Onun için Nabi Yağcı "komünist" ismi üzerindeki yasağın kaldırılmasında payları olduğu konusunda övünmesin. Buna kimse inanmaz. Çünkü o zaten artık inandığı bir politik çizgi için hiç bir fedakarlığı göze alacak durumda değildir.

Likidasyona karşı duran TKP kadroları Sovyetler Birliği ve Dünya Sosyalist Sistemi'nin artık olmadığı koşullarda, sınıf hareketinin dünya çapında geçici ama ciddi yenilgiler aldığı bir ortamda iğneyle kuyu kazar misali partimiz TKP'yi tekrar örgütlenme yolunu seçmişlerdir. Bu kadrolar Nabi Yağcı'nın yok saymak, tarihe karıştı anlamında "tarihsel" olarak nitelediği TKP kadrolarıdır. SİP ile TİP ile hiç bir alakaları yoktur. Mustafa Suphilerin, Nazım Hikmetlerin, Yakup Demirlerin, Bilen yoldaşların, Deniz yoldaşların Kominternci Bolşevik geleneğinden gelen yoldaşlarıdır. Onlar koşullar olgunlaştığında TKP'nin VII. Kongresini toplayarak, VI. Kongrenin aldığı fesh kararını fesh etme kararı olarak yollarına devam edeceklerdir. Bu konuda Nabi Yağcı'nın dezenformasyon ve karalama çabalarına pabuç bırakmayacaklardır. Onlar ne yaptıklarını çok iyi biliyorlar ve 7/24 bu uğurda çalışıyorlar. Sizler ise Nabi Yağcı ve likidasyonu örgütleyen veya çanak tutan tüm hempaları, siz de artık işinizi bakın ve yakamızdan düşün. Sizler TKP tarihinde varsiniz ve bu tarihte partiyi tasfiye etme kararı alan devr-i sabık yöneticiler olarak anılacaksınız. Bu "şeref" de size yeter de artar bile.

FERİDUN KAMİL GÜRGÖZ (ZİYA GÜLER) YOLDAŞ ARAMIZDAN AYRILDI

Feridun Kamil Gürgöz, parti adı Ziya Güler yoldaşımızı 11 Haziran 2019 sabah saatlerinde kaybettiğimizi üzüntü ile paylaşıyoruz.

İstanbul Motor Sanat Lisesi mezunu, genç yaşta vasıflı işçi olarak Federal Almanya'ya göçmen işçi olarak giden, 1973 Atılımı etkisinde Münih'te MTU motor fabrikasında işçi iken Türkiye Komünist Partisi ile tanışan, parti görevi için 80'li yıllarda Münih'i ve ailesini terk eden, 90'lı yıllarda Türkiye'ye kesin dönüş yapana kadar parti işçisi olarak sırasıyla Köln ve Düsseldorf kentlerinde yaşayan Feridun Kamil Gürgöz (Ziya Güler) yoldaşımız 1983 TKP V. Kongresinden sonra Federal Almanya Yöre Komitesi sekreterliğine atanmış, 80'li yılların ikinci yarısında TKP Merkez Komitesi'ne koopte olmuş ve bu görevlerini 1989 yılına kadar sürdürmüştür.

1986 - 1989 yılları arasında TKP MK'ni, TKP'yi tasfiye ederek TİP ile birleşme ve TBKP'nin oluşumu dahil tüm kararlarına uyumlu hareket etmiş ve bu kararları savunmuş, akabinde de 2011 yılına kadar bu çizgiyi savunan Ziya yoldaş, 2014 senesinde özeleştirisini resmen vererek ülkede Türkiye Komünist Partisi politikaları temelinde başlatılan legal kurum ve yayın çalışmalarına maddi - manevi katkıda bulunmuştur. Özeleştirisini ve dahil olduğu olumsuz süreci ise SBKP'nin karar ve politikalarına partili bir bilinçle sahip çıkmak ve Sovyetler Birliği'nin içinde bulunduğu ekonomik ve politik tıkanmayı aşmak için bir çıkış olarak sahiplenmek olarak açıklamıştır. Glasnost (şeffaflık) ve Perestroika (yenilenme) politikalarının sonucunun Dünya Sosyalist Sistemi'nin dağılmasına hiç bir zaman ihtimal vermediğini belirtmiş, zamanında bu politikaların sonucunda Leninizm'e dönüş yaşanacağına inandığını açıklamıştır.

Ziya yoldaş işçi bir komünist olarak mütevazı ve disiplinli yaşamını sürdürürken başta Sovyetler Birliği olmak üzere Reel Sosyalizm'in ülkelerinde yaşanmış olan karşı-devrimi hiç bir zaman hazmedememiştir. Kendisinin Sovyetler Birliği, Bulgaristan, Çekoslovakya, Küba ve Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde tanıştığı eksikliklere atıfta bulunarak bundan sonra kazanılacak yeni mevzuilerde aynı eksikliklerin tekrar edilmemesi gerektiği görüşüne sürekli vurgu yapmıştır. Adını koyamamakla birlikte Sovyetler Birliği'nde uygulanan revizyonist politikaları eleştirmiş ancak SBKP'nin 1985'den sonra geliştirdiği Glasnost ve perestroika politikalarının onun devamı olduğunu çok sonra tespit etmiştir. 80'li yılların sonunda Parti Merkez Komitesi'ndeki deformasyon ve revizyonist politikaların etkisinde itiraz ettiği Leninci Parti prensiplerine yaşamının son sekiz yılında özeleştirisi yaparak tekrar sahip çıkmış ve kendisi dahil dönemin parti yöneticilerinin partiyi likidasyona sürükleyen yaşamsal hataları konusunda aldığı tavırdan dolayı kendisini hiç bir zaman atf etmemiştir.

Mustafa Suphi Vakfı ve Politika Gazetesi'ne son beş yılda yaptığı katkıların yanısıra 1992 yılından itibaren sağlığı el verdiği sürece -TKP'yi likidasyona sürükleyen eski Genel Sekreteri Haydar Kutlu (Nabi Yağcı) ile yaşadığı çelişkidenden dolayı yöneticiliğinden ve mütevelli heyeti üyeliğinden ayrılmasına rağmen TÜSTAV çalışmalarına bir emekçi olarak katılmış ve 2017 Ekim ayında geçirdiği ağır rahatsızlığa kadar bu çalışmalarını sürdürmüştür. Likidasyon ekibinin bir kesimiyle politik ilişkilerini tam kopardığı süreçte Haydar Kutlu (Nabi Yağcı)'ya yazdığı uzun eleştiri mektubunu partimizin arşivine teslim etmiştir. Ekibin diğer bir kesimiyle insani ilişkisini sürdürmüş ve bu ilişkiyi de TÜSTAV ile sınırlı tutmuştur. Yaşı ve sağlığı nedeniyle partimizde faal bir görev üstlenememiş ancak son rahatsızlığına kadar gerçekleşen periyodik aylık görüşmelerde parti aidatını düzenli ödeyerek çalışmalar hakkında değerlendirmelerini, görüşlerini ve önerilerini paylaşmıştır.

Ziya yoldaş, 1986 yılından itibaren yaşadığı gel-gitli parti yaşamı ile partimizin likidasyon sürecinde mağduru olan işçi bir komünist olarak dürüst ve mütevazı kişiliği, Marksizm-Leninizm'e olan inancı ile yaşayan parti tarihimizin bir kesitini yansıtmaktadır. Komünist kişi özelliklerinden olduğu kadar, yanlışlarından da ciddi dersler alabileceğimiz Ziya yoldaşın anısını çıkaracağımız sonuçlar da dahil mücadelemizde sürekli yaşatacağız. Ziya yoldaşın partili yaşamından gerek parti tarihimiz gerekse uluslararası komünist hareketin tarihi açısından çıkaracağımız olumlu olumsuz birden fazla ders vardır.

Başta ailesi, yakın akrabaları olmak üzere tüm dost, arkadaş ve yoldaşlarına, özellikle Federal Almanya parti örgütünde birlikte çalıştığı, O'nun partilediği yoldaşlarının acısını paylaşıyoruz.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
11 Haziran 2019